

Thăm Vịnh Hạ Long

Cảm-tác

*Hạ-Long cảnh trí thật nên thơ,
Viễn-khách tham-quan lưỡng thẩn-thờ,
Hang động điệp-trùng say cõi mộng,
Tàu bè tấp-nập tỉnh cơn mơ.
Kia Hòn Trinh-Nữ khoe hình rõ,
Nọ Đảo Bò-Nâu phủ bóng mờ.
Cảm-tú giang-sơn đây Việt-Zuốc,
Quyền năng Chúa tạo có ai ngờ.*

Cụ Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

Kính Phụng-Họa Nguyễn-Vân

Nón sông cảm-tú khiến Nàng thơ,
Thất-thập Niên dư cũng thẩn-thờ,
Cốc nọ kỳ-công đường mộng-ảo !?
Hòn kia huyền-bí ngõ trong mơ.
Hoài-hương viễn-khách thăm quê cũ,
Cảm-kích hương xưa mắt lệ mờ.
Một giải sơn-hà non nước Việt,
Tham-quan mới biết dám đâu ngờ.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

THEO DẤU CHÂN PHAO-LÔ (I)

*Một chuyến du-hành Tiểu Á-Châu,
Thỏa lòng mong- ước đã từ lâu.
Leo lên nhiều bậc trên đồi núi,
Chui xuống bảy tầng dưới hố sâu.
Hầm mộ âm- u lưu dấu cũ,
Giáo- đường rạn- vỡ chẳng còn đâu! ?
Thành- tâm cảm- tạ ơn Thần- hựu,
Đoái nhậm lời con lúc nguyện cầu.*

Cu Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

BÀI HOA

Tiểu-Á vang danh khối Ngũ Châu,
Đang thăm, vẫn nghĩ, cũng còn lâu!
Trăm hàng thang đục lưng-chùng núi,
Bảy lớp hang đào hun-hút sâu.
Dích cũ còn chẳng ngôi mộ cổ! ?
Chuyện xưa chẳng thấy thánh-tòa đâu! ?
Phận hèn nào dám ơn Cha đãi,
Thỏa mãn lòng con đã khẩn-cầu.

Linh-Ân Nguyễn-Thiên-Nhân

THEO DẤU CHÂN PHAO-LÔ (II)

*Hành-trình truyền-giáo của Phao-Lô,
Cố bước theo chân vị sứ-đồ,
Lời Chúa đồn vang vùng Tiểu-Á,
Tin-Lành phổ-biến khắp thành-đô.
Mười Hai Hội-thành ghi hình rõ,
Hăm Bốn địa-danh với năm mô.
Khổ nhọc hy-sinh truyền đạo sống,
Công-lao Chúa thưởng chẳng hư vô.*

Cu Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

BÀI HOA

Bước đường tuyên-đạo Thánh Phao-Lô,
Nơi dấu người xưa phận giáo-đồ,
Thánh vịnh truyền-thông vang Tiểu-Á,
Phúc-Âm phổ-cập đội kinh-đô.
Cổ-thành Hăm Bốn còn ghi dấu,
Thánh-thất Mười Hai, một năm mô!
Chạnh nhớ bao gương xưa tuận đạo!
Lưu-phương linh-vụ há hư-vô! ?

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

**SỨ-ĐỒ GIẢNG BỊ ĐÀY
TẠI ĐẢO BÁT-MÔ**

*Vì danh của Chúa phải lưu-đây,
Hoang-đảo một mình chịu đắng cay,
Mạng-linh Chúa truyền qua khái-tượng,
Lời thơ cảnh-cáo thế-gian này.
Hỡi ai trung-tin nên chờ đợi,
Vật chất phồn-hoa chớ đắm say.
Thoát khỏi họa tai nơi hỏa ngục,
Tôn vinh chúc tụng Chúa đêm ngày.*

Cu Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

BÀI HOA

Đảo vắng cô-đơn chịu khổ đầy,
Ngôi-Lời rao-báo gánh chua-cay,
Nhận chân sứ-điệp qua cơn mộng,
Cảnh-giác truyền-rao hạ-giới này.
Bền chí, gìn lòng, trau tín-lý,
Chuyên-tâm giữ-ý tránh mê say.
Chờ ngày tiệc cưới Chiên Con đến,
Khải-khúc suy-tôn Chúa mỗi ngày.

Linh-Ân Nguyễn-Thiên-Nhân